

Man gik til den under Nr. 7 paa Dagsordenen opførte Sag, nemlig:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Begrænsning af Adgangen til Udbetaling af Udbytte og Tantième i Aktieselskaber m. v.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4317; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1169).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne Sag kan i dette Møde kun behandles med Tingets Samtykke, men hvis ingen Indsigelse fremkommer, vil jeg betragte Samtykket som givet. (Op- hold). Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Retoft): Det fremgaar af Betænkningen, at Udvalget har afholdt flere Møder og modtaget Henvendelse fra forskellige Erhvervsorganisationer og en Delegation, repræsenterende Dansk Dampskibsrederiforening, Grosserer-Societetets Komité, Industriraadet samt Provinshandelskammeret. Endvidere har Udvalget haft Samraad med Handelsministeren, Finansministeren og Indenrigsministeren. Resultatet af Udvalgets Arbejde er blevet, at Udvalget indstiller Lovforslaget til Vedtagelse med de af Handelsministeren stillede Ændringsforslag. Et enkelt Medlem af Udvalget, det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, har dog ønsket at stille det under Nr. 2 opførte Ændringsforslag.

Hvis Ændringsforslag Nr. 1 til § 2 bliver vedtaget, vil det betyde, at Personer, der er ansat i Selskaber, hvis Aktier ikke er frit omsættelige, naar de ikke direkte deltager i Ledelsen, ligestilles med Personer, ansatte i andre Selskaber.

Ifølge Ændringsforslag Nr. 3 til § 4 gaar Ordet „Byggefonden“ ud og erstattes med Ordet „Laanefonden“. Ligeledes erstattes Teksten i det oprindelige Lovforslag: „til den til enhver Tid højest tilladte Rente af Laan i fast Ejendom“ med: „til den paa Laanets Tidspunkt for saadanne Laan almindelige Rente“. — Under Udvalgsarbejdet har man beskæftiget sig med den Tanke, at Laanefonden af 1940 eventuelt ikke ønskede at modtage de i § 4 omhandlede Beløb i deres Helhed. Hvis dette

skulde blive Tilfældet, stilles ifølge Ændringsforslag Nr. 3 det overskydende Beløb til Raadighed for Statskassen som kortfristede Laan.

Jeg skal dernæst paa Udvalgets Vegne anmode den højtærede Handelsminister om nærmere at præcisere, hvorledes følgende Passus i § 2 — det er 7de Linie — vil være at forstaa: „ikke til nogen, der er ansat i eller deltager i Ledelsen af Virksomheden“. Det er Ordene „ansat i eller deltager i“, som man ønsker lidt nærmere præciseret.

I øvrigt skal jeg henvise til Bemærkningerne i Betænkningen og slutte med at anbefale Tingets Medlemmer at stemme for Ændringsforslagene Nr. 1, 3, 4 og 5, hvorimod jeg anbefaler at stemme imod Ændringsforslag Nr. 2.

Jens Thomsen: Under første Behandling fremhævede jeg, at det er et forkert Princip, der anvendes, naar Udbyttebegrænsningen sættes i Forhold til 3 Aars Udbyttebetaling i Stedet for til Selskabets opsparede Reserver, der er det eneste naturlige Grundlag.

Den Skrivelse, der er tilstillet Udvalget fra en Række Erhvervsorganisationer med Direktør August Holm som Ordfører, gaar ind for den samme principielle Ændring, men Handelsministeren har afvist alle principielle Forhandlinger under Henvi- sning til, at Forslaget er drøftet saa grundigt i Ministeriet, at der ikke kan gennemføres noget Ændringsforslag af principiel Karakter. Jeg beklager Ministeriets Stilling i dette Spørgsmaal; jeg synes, det er et meget forkert Princip, der er indført i Forslaget, at tage Hensyn til de sidste 3 Aars Udbytte i Stedet for til Selskabets Konsolideringspolitik, der finder sit Udtryk i Selskabets opsparede Reserver.

Jeg vil i denne Forbindelse nævne et anset Selskab som Store Nordiske, der har konsolideret sig saa stærkt, at dets Aktier før Krigen var naaet op i en Kurs betydeligt over 400. Et saadant Selskab forurettes i høj Grad i Sammenligning med andre Selskaber, der tilfældigvis har betalt store Udbytter i de sidste 3 Aar. Ja, Store Nordiske har ogsaa nok betalt store Udbytter, naar Hensyn tages til den indbetalte Aktiekapital, men det er hovedsagelig, fordi Selskabet har drevet en saa kraftig Konsolideringspolitik, som Tilfældet er. Indtægterne i Selskabet er indtjent uden for Landets Grænser i aaben Konkurrence, og det er noget urimeligt at ramme et saadant Selskab og at favorisere den Slags Selska-